

Ruga poetului

Maria Podari

Ruga poetului

autor Maria Podari

...însuflețea incredibil o liniște, ar dori să se ia după ea, cu luna lui din dreptul ferestrei la drum, dă schimbă secunde pe explicații savante, să termine odată cu socotelile gândului, pe un bun rezultat, să înfunde normalitatea în pumni sau amândouă deodată... și-n delirul impus cu timpuri întemeiate, ce încă nu le-a pierdut, să înoate grațios, după atâta amar de încercări sugrumate... să nu-i ajungă nici propria-i piele de atâta extincție...

- liber ca manechinele montate-n vitrine, fardate și îmbrăcate frumos, ce privesc spre niciunde... să se îndrepte spre corida cu drumuri, care de atâta stat cu ochii în soare, bat din picior, turmentate... să încapă ușor în cuvinte, când lunecă pe scările lumii, îmbătător de duios...

- dar lasă!... nici așa nu-i ușor! ...mai bine să vândă totul, să se mute dintr- cameră-n alta, cu tot arsenalul... cât vor mai răbda balamalele ferestrei la drum, coala de scris și creionul... să nu uiți să-l ascuți! - la trecerea într-o altă etapă...